

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. Mária Eleonóra (Anna) Dadová, FDC

Narodená:	10. 07. 1924	Krupina
Vstup:	1945	Trnava
Obliečka:	28. 08. 1946	Trnava
Prvé sľuby:	24. 08. 1948	Trnava
Večné sľuby:	09.05. 1956	Poříčí u Trutnova, Česko
Zomrela:	22. 08. 1972	Hajnice, Česko (pochovaná je v Krupine)

V Krupine pôsobili sestry našej Kongregácie od roku 1935 do roku 1950. Sestry pracovali v materskej škole, katechizovali na školách v Krupine a v okolí, hrali na organe v kostole, starali sa o kostol. Sestry nemali v Krupine vlastný kláštor , bývali v podnájme.

Tu spoznala sestra Eleonóra naše sestry a pocítila povolanie zasvätiť sa Ježišovi v našej Kongregácii, ktorá mala sídlo v Trnave na Emmerovej ulici č. 28. Rodný domov zanechala v roku 1945. V Mariánskom ústave v Trnave prosila o prijatie do našej Kongregácie Dcér Božskej Lásky, ľudovo nás volajú mariánky. Vstup do noviciátu bol 28. 08. 1946 . Dočasné sľuby zložila 24. 08. 1948 tiež v provinciálnom dome Trnave. Kláštorň život začala vždy modlitbou a bola pridelená k práci v pracovni. V Mariánskom ústave sme mali zriadený od 1.7.1926 Detský domov pre dievčatá a súčasne to bol dom pre formáciu nových povolaní a provinciálny dom. Sestra Eleonóra bola úprimne veselá a detinsky zbožná, dokazovala svoju lásku Pánovi v službách všetkým , ktorí bývali v Mariánskom ústave.

29. augusta 1950 boli totalitným režimom zrušené všetky ženské kláštory na Slovensku. Sestry boli sústredené v Ivanke pri Nitre do sústredovacieho kláštora k misijným sestrám, okrem sestier v Spišskej Sobote, ktorých kláštor sa stal tiež sústredovacím kláštorom a bol zrušený až v r.1952. Sestry ťažko pracovali spolu s väzňami pri zbere úrody na poliach v okolí Nítry až do 8. Decembra. Od decembra 1950 do októbra 1951 šili prádlo pre väzňov.

11.októbra 1951 rozhodol štát vyviezť sestry na ťažké práce do textilných tovární v Česku. Sestry našej rehole boli určené do továrni v Poříčí u Trutnova. Sestra Eleonóra pracovala v mokrej sále na spracovanie ľanu.

Keď predstavení videli, že komunizmus neustupuje, povolili, podľa vtedajších okolností a možností, zložiť sestrám večné sľuby. 9. mája 1950 v Poříčí u Trutnova tajne v noci spolu s ostatnými sestrami zložila večné sväté sľuby do rúk predstavených v ubytovni, kde mali zriadenú provizórnu kaplnku.

Po 6. rokoch, z rozhodnutia štátu, sa továrenský život pre rehoľné sestry vzmenil za službu v Domove dôchodcov, neskôr v Ústavoch sociálnej starostlivosti pre deti a mládež. Sestra Eleonóra bola pridelená do Ústavu pre telesne a psychicky postihnutú mládež v Hajniciach. Pre sestru Eleonóru bola i tu práčovňa miestom posvätenia sa a obety za celý svet.

V tomto období začala trpieť, mala rakovinu. Ticho trpela a pracovala. Keď sa rozhodla na operáciu, už bolo neskoro. Podľa slov spovedníka : ešte tiché bolesti žiadal Pán od sestričky za niekoho. Zomrela na sviatok Panny Márie - Kráľovnej 22. augusta 1972 v kruhu modliacich sa sestier svätý ruženec. Tieto nevädnuce kvety sv. ruženca k Matke Božej boli jej veľkou útechou a radosťou. Zomrela v 48. roku života a 26. roku rehoľného života.

Od svojej obliečky denne vrúcne prosila o dar vytrvalosti v rehoľnom povolání, lebo v tom čase boli pre rehoľné sestry veľmi ťažké podmienky pre život a prácu. Matka provinciálna Alexandrína napísala jej na obrázok tieto slová: „**Úlohou nášho života nestačí iba dobre začať, pokračovať, ale nadovšetko dobre skončiť.**“ Tieto slová ju posilňovali v živote.

Po sv. omši, ktorá bola slúžená v kaplnke našich sestier v Hajniciach, vypravovali ju sestry a zamestnanci z ústavu až do rodného kraja v Krupine. Tu sa zhromaždili príbuzní, známi a naše sestry, ktoré bývali na Slovensku, aby sa s ňou rozlúčili a uložili do posvätenej rodnej zeme. Veľký počet rehoľných sestier preukázal jej vďačnosť, úctu a lásku a pri hrobe zaspieval „Salve Regina....“

Ďakujeme Vám drahá sestrička Eleonóra za lásku a dobrotu. Nezapúdajte sa prihovárať za nás pred Pánom.

R. I. P.